

рище-то); и падна на крака-та Исусовы, та мѡ сѡ молаше да влѣзе въ кѡща-та мѡ; Защото имаше дѣщерѡ единородна като на дванадесѡтъ години, и та вѣше на умираніе. И когато отиваше, народъ-тъ го притискаше. И нѣкоѡ жена коѡто имаше кръвотеченіе отъ дванадесѡтъ години, коѡто вѣ издаѡ сичко-то си иманье на лѣкари, и не може отъ никого да сѡ исцѣли: Приближи изъ отъ задъ, та сѡ допрѣ до пола-та на дрѣха-та мѡ; и тоѡ часъ прѣстана теченіе-то на кръвъ-та ѡ. И рече Исусъ: кой ѡ сѡ допрѣ до мене? и понеже сички сѡ отричаха, рече Петръ, и конто вѣха съ него: Наставниче! народъ-тъ та притискатъ и огнѣтаватъ, а ты казвашь: кой ѡ сѡ допрѣ до мене? И Исусъ рече: Нѣкой сѡ допрѣ до мене; Защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе отъ мене. И жена-та като видѣ че не може да сѡ укрье, доде растреперана, и припадна немѡ, та мѡ исказа прѣдъ сичкиѡ народъ, за коѡ причина сѡ допрѣ до него, и какъ на часа оздрави. И Исусъ ѡ рече: дързай дѣщи, вѣра-та твоѡ та исцѣли; иди си съ миромъ. И когато още говораше, доде нѣкой си отъ началника на съборище-то, и рече мѡ: дѣщерѡ ти умрѣ, не труди учителя. И Исусъ като чю отговори мѡ и рече: не бой сѡ, токмо вѣрвай, и ще сѡ избави. И когато влѣзе въ кѡщи, не остави никого да влѣзе, само Петра и Іѡкова и Іоанна, още баща-та на момиче-то и маика мѡ. И плачаха сички и

оплакваша го. И той рече: не плачете, не ѡ умрѣло, но спи, И присливаха мѡ сѡ, защото знааха че ѡ умрѣло. Но той испрѡди на възнь сички-ты, и хвана го за ржака-та, извика, и рече: Момиче, стани. И повърна сѡ дѣща-та мѡ; и стана на часа; и повелѣ да мѡ даджтъ да ѡде. И удивиѡха сѡ родители-ти мѡ; а той имъ заповѣда да не кажѡтъ никомѡ това цю стана.

Въ понедѣльникъ на и : недѣла,
отъ Лѡка зачало 65.

Въ онова вѣмѡ, като по-дѡкаваше Исусъ, нѣкой си отъ народа мѡ рече: учителю, рѣчи на брата ми да раздѣли съ мене наслѣдіе-то. И той мѡ рече: человекѣ, кой ма ѡ поставилъ сѡдіѡ или дѣлитель надъ васъ? И рече имъ: глѣдайте и вардете сѡ отъ любовоѡжаіе-то; защото ако има нѣкой прѣмно-го, животъ-тъ мѡ не сѡ състои отъ имота мѡ. За това ви казѡвамъ: не сѡ грыжете за живота си какѡ да ѡдете, нито за тѣлото си, какѡ да обличате. Животъ-тъ ѡ по драгоцѣненъ отъ храна-та, и тѣлото отъ овлекло-то. Размотрете враны-ты че не сѣатъ, нито жнѡтъ; тѣ нѣмѡтъ нито съкровища, нито житници и Богъ ги храни: колко повече сте выѡ по добры отъ птицы-ты? и кой отъ васъ съсъ грыженіе може да приложи на возрастъ-та си единъ лакътъ? Итъѡ ако най малко нѣцю не можете, зацю сѡ грыжете за дрѡ-
гото?